บทความวิจัย

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

The Participation in the Operation of Community Enterprise Members: A case study Ban Sri Suk Bamboo Weaving Handicraft Group Ban Kluai Subdistrict, Mueang District, Sukhothai Province

สุรัตน์ ทิมอิ่ม
Surat Timim
นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University
E-mail: surattimim200245@gmail.com, Corresponding E-mail: anek.s@psru.ac.th[1]
This article is presented in the 17th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Ubon Ratchathani University, November 17, 2023

Received: October 12, 2023; Revised: November 21, 2023; Accepted: December 15, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน 3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากเอกสารและจากหัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชน 1 คนและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน 9 คนรวมทั้งสิ้น 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) สมาชิกวิสาหกิจชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การจัดหาทรัพยากร การออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่ายและกระจายสินค้าสู่ท้องตลาด 2) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ ปัญหาไม้ไผ่ในพื้นที่มีไม่เพียงพอและหายาก ปัญหาที่เกิดจากสมาชิกภายในกลุ่มจักสานเองและปัญหาการจำหน่ายสินค้าสู่ท้องตลาด 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน คือ หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการจักสานแก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชน ควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของกลุ่มและควรเข้ามายกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการผลิตรวมทั้งช่วยกำกับดูแลเรื่องลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; การดำเนินงาน; วิสาหกิจชุมชน; กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข

[1] อเนก สุขดี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Anek Sookdee, Asst.Prof., Faculty of Social Sciences and Local Development,
Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study participation in the operation of community enterprise members. 2) to study problems and obstacles in the operation of community enterprise members, and 3) to study suggestions for guidelines for the operation of community enterprise members by a case study of Ban Srisuk bamboo weaving handicraft group. Ban Kluai Subdistrict, Mueang District, Sukhothai Province. This research was based on documents and interviews with the head of a community enterprise group and nine community enterprise members, totaling 20 people, by selecting a specific sample. The research instruments were interviewed, and the data were subjected to content analysis and analysed descriptively. The research found that: 1) The community enterprise members participate in the operations as follows: participation in expressing opinions and resourcing product design, distribution, and distribution of products to the market. 2) Problems and obstacles in the operation of community enterprise members include insufficient and scarce bamboo in the area, problems arising from members within the weaving group themselves, and problems in distributing products to the market. 3) Recommendations for the operation of community enterprise members are that government agencies should promote and develop skills, knowledge, and abilities in weaving among community enterprise members. should support the budget for the operation of the group and should come to raise quality and standards in production, including helping to supervise copyright to prevent copying.

Keywords: Participation; Operations; Community enterprises;
Ban Sri Suk Bamboo Weaving Handicraft Group

บทนำ

วิสาหกิจชุมชนเกิดจากการที่คนกลุ่มหนึ่งในชุมชนมาร่วมมือกันทำอะไรบางอย่างที่เกี่ยวกับการผลิต การแปรรูป การจัดการทรัพยากร การจัดการทุน การจัดการตลาด โดยมีการซื้อขายในลักษณะสหกรณ์ เน้นการแบ่งปัน การช่วยเหลือกันมากกว่าการแข่งขัน วิสาหกิจชุมชนจึงเป็นหน่วยที่ทำให้เกิดความร่วมแรงร่วมใจ เกิดการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ที่จะได้จากการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่ายของชุมชนตนเอง (เสรี พงศ์พิศ, 2552)

ผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เป็นชิ้นงานต่อยอดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษมาอย่างยาวนาน จนกระทั่งมาถึงรุ่นนางสมนึก ศิริโภคา อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 73/5 หมู่ 5 บ้านหางคลอง ต.บ้านกล้วย อ.เมือง จ.สุโขทัย เป็นผู้สืบทอดการทำหัตถกรรมเครื่องจักสานไม้ไผ่พื้นบ้านมามากกว่า 30 ปี จนถึงปัจจุบัน ปัญหาแรกเริ่มเกิดจากผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานไม้ไผ่ยังไม่เป็นที่รู้จักต่อบุคคลภายนอกและภายในชุมชนมากนัก จนกระทั่งเริ่มมีการพัฒนาเครื่องจักสานมาเป็นภาชนะต่างๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น เปลเด็กน้อย ลอบจับปลา ตะข้องใส่ปลา ชะลอม ฯลฯ ซึ่งวัตถุดิบหลักในการผลิตที่ใช้เป็นไม้ไผ่สีสุกที่มีอยู่แล้วจำนวนมากในพื้นที่ ถือว่าเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติที่นิยมใช้ เพราะไม้มีสี

สด เป็นไม้ที่มีเนื้อเหนียวไม่อ่อนไม่แข็งจนเกินไป ทำให้สามารถนำมาต่อยอดเสริมสร้างรายได้เลี้ยงดูครอบครัวของตน เมื่อเกิดความชำนาญก็นำมาต่อยอดหัตถกรรมเครื่องจักสานพื้นบ้านให้กับชุมชน รวมกลุ่มกันภายในชุมชน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน เกิดอาชีพและรายได้ร่วมกันกับคนในชุมชน

ในปัจจุบัน มีการรวมกลุ่มกันของคนในชุมชนเพื่อทำเป็นอาชีพหลักและทำเป็นผลิตภัณฑ์สิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือนมากถึง 10 ครัวเรือน โดยเครื่องจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขของกลุ่มได้ผ่านการรับรองเป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐานของจังหวัดสุโขทัยและได้มีการจดทะเบียนเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนภายใต้แบรนด์ที่เรียกว่า “บ้านศรีสุข” และผ่านกระบวนการจักสานออกมาเป็นสินค้าออกสู่ท้องตลาดทั้งการวางจำหน่ายในพื้นที่ โดยมีการโปรโมทผลิตภัณฑ์สินค้าและการออกงานตามบูธต่างๆ รวมถึงการจัดฝึกอบรมสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อนำเอาความรู้ที่ได้มาพัฒนาและต่อยอดคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มจักรสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข จนเป็นที่รู้จักของคนภายนอกจำนวนมากและนำมาสู่การวางจำหน่ายบนช่องทางออนไลน์เพื่อขยายพื้นที่ทางการตลาดมาจนถึงปัจจุบัน

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในชุมชนที่นับวันการมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในชุมชนเริ่มจางหายไปจากชุมชน จะเห็นได้จากระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนภายในพื้นที่ชุมชนบ้านหางคลอง ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่าอยู่ในระดับที่ต่ำ เป็นระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินข้อดีข้อเสียของกิจกรรมร่วมกันอย่างชัดเจนมากขึ้น เช่น การจัดทำแบบสอบถามก่อนริเริ่มกิจกรรมต่างๆ หรือการบรรยายและเปิดโอกาสให้ผู้ฟังแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นๆ เป็นต้น เนื่องจากเกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มที่จัดสรรปันส่วนไม้ไผ่ในการจักสานตั้งแต่อดีตส่งผลกระทบมายังปัจจุบัน จำนวนไม้ไผ่ในพื้นที่ที่ลดน้อยลงอย่างมากเมื่อเทียบจากเดิม ทำให้ไม้ไผ่ขาดแคลนและเบาบางลงตามกาลเวลา และเครื่องจักสานยังไม่เป็นที่รู้จักของคนภายนอก จึงนำมาสู่การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย โดยจะศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมถึงข้อเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยเป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน ปัญหาและอุปสรรครวมถึงข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกวิสาหกิจชุมชน กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วยหัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำนวน 1 คน และสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การสนทนากลุ่ม แบบเก็บข้อมูลจากเอกสารและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการนัดหมายสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

ในส่วนที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้รวบรวมโดยศึกษาจากเอกสารและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น บทความ หนังสือ ตำรา วารสารวิชาการ รายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่าสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น กล่าวคือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ การเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้ารวมทั้งการเสนอความคิดเห็นให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาฝีมือในการจักสานให้กับสมาชิกกลุ่ม ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

> *“...เข้าไปมีส่วนร่วมภายในกลุ่มโดยเสนอแนวคิดว่าควรมีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจักสานในรูปแบบที่ใหม่ๆ ให้มากขึ้น เพิ่มความรู้จากสิ่งที่ตัวเองถนัดเพื่อจะได้พัฒนาฝีมือตัวเองให้ทำจักสานในรูปแบบใหม่ๆขึ้นมา เพื่อจะได้เป็นการเพิ่มรายได้และก็เพิ่มความรู้ความสามารถของตัวเองด้วย...”* (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

2. การมีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากร กล่าวคือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้มีส่วนร่วมกันในการจัดหาทรัพยากร (ไม้ไผ่) โดยสมาชิกกลุ่มซึ่งมีไม้ไผ่สามารถนำไม้ไผ่ที่ตนเองมีมาจัดสรรปันส่วนหรือนำมาแบ่งขายภายในกลุ่มในราคาถูกเพื่อเป็นการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ในปัจจุบัน ไม้ไผ่ในพื้นที่เริ่มไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้จักสาน สมาชิกในกลุ่มจึงต้องมีการช่วยกันจัดหาไม้ไผ่จากพื้นที่ภายนอกเข้ามาเพื่อให้มีไม้ไผ่เพียงพอในการจักสาน โดยไม้ไผ่ที่จัดหามาจากพื้นที่ภายนอกนั้นสามารถหาได้จากหมู่บ้านใกล้เคียงหรือจากคนที่รู้จักกันแนะนำมาหรือเป็นการสั่งซื้อมาจากต่างอำเภอ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

> *"...ไม้ไผ่ที่จักสานส่วนใหญ่จะได้ไม้ไผ่มาจากพื้นที่อื่นเป็นหลัก เพราะตนไม่มีไม้ไผ่เป็นของตนเอง ก็จะจัดหาจัดซื้อพื้นที่ใกล้เคียง หรือบางทีก็ต่างอำเภอแล้วให้เขานำมาส่ง และดูว่าต้นทุนของไม้ไผ่ประมาณเท่าไหร่และไปสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มว่าต้องการไม้ไผ่จากเจ้าไหน และถ้าหากความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มเห็นด้วยก็จะทำการสั่งซื้อให้แก่สมาชิกนำไปจักสาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วประหยัดเวลาให้กับคนอื่นๆ ภายในกลุ่ม..."* (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 9, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2566)

3. การมีส่วนร่วมในการออกแบบผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อยกระดับคุณภาพของงานจักสานให้สูงขึ้นไปจากเดิมทั้งรูปแบบ ขนาด และลวดลาย รวมถึงการมีส่วนร่วมในการเสนอรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยเป็นที่นิยมในท้องตลาด ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

> *"...เกิดการยกระดับคุณภาพของงานจักสานให้มีความพัฒนาที่สูงขึ้นไปจากรูปแบบเดิม จากขนาดเล็กเป็นขนาดที่ใหญ่ขึ้น จากลวดลายเดิมปรับเปลี่ยนให้มีความทันสมัยมากขึ้น เพื่อความเหมาะสมของชิ้นงาน..."* (หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจ, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

4. การมีส่วนร่วมในการจัดจำหน่ายสินค้า กล่าวคือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดจำหน่ายสินค้าโดยเริ่มจากการจำหน่ายภายในพื้นที่ก่อนแล้วขยายออกไปจำหน่ายในพื้นที่ภายนอกโดยการออกบูธต่างๆ การวางจำหน่ายในตลาด งานประจำจังหวัด รวมถึงการจำหน่ายให้กับชาวต่างชาติ หรือในบางครั้งจะมีคนมารับซื้อถึงบ้าน ในปัจจุบัน กลุ่มได้เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

> *"...โดยช่องทางการจำหน่ายจะเน้นติดต่อไปวางขายในตลาดใกล้พื้นที่ งานประจำจังหวัด รวมถึงจำหน่ายให้กับชาวต่างชาติหรือในบางครั้งจะมีคนมารับซื้อถึงบ้าน โดยหลักๆที่สานเพื่อจำหน่าย คือ ชะลอม ตะกร้า กระเป๋า กะโล้..."* (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2566)

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่าสมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ประสบปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ปัญหาการขาดแคลนไม้ไผ่ กล่าวคือ ไม้ไผ่ในพื้นที่ขาดแคลนเนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม ทำให้ต้องจัดซื้อจัดหาไม้ไผ่จากพื้นที่อื่นหรือพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อให้เพียงพอต่อการจักสาน ทั้งนี้การนำเข้าไม้ไผ่จากพื้นที่อื่น ทำให้สมาชิกต้องมีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนอื่นๆที่สูงขึ้นตามมา อาทิ ค่าแรง ค่าขนส่ง เป็นต้น ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

"...การจักสานจะเกิดจากการที่ไม้ไผ่ไม่เพียงพอเพราะต้องใช้ไม้ไผ่ศรีสุขในการจักสาน จึงจำเป็นต้องสั่งซื้อจากที่อื่นหรือหมู่บ้านใกล้เคียง จากเดิมไม้ไผ่มีราคาถูกแต่ในปัจจุบันไม้ไผ่มีราคาที่สูงขึ้นมาก เมื่อต้นทุนสูงขึ้นก็ทำให้ได้กำไรน้อยลงและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต..." (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 1, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

2. ปัญหาจากสมาชิกภายในกลุ่ม กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขมีทั้งประกอบเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมจึงประสบปัญหา อุปสรรคสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก สมาชิกขาดความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานในการจักสานเบื้องต้น โดยสมาชิกบางส่วนยังไม่มีความรู้ขั้นพื้นฐานในการจักสาน อาทิ การจักสานลวดลาย รวมถึงการจักสานขึ้นรูปทรง เนื่องจากไม่ได้เข้ารับการอบรมหรือการฝึกฝนทักษะที่เกี่ยวกับการจักสานอย่างสม่ำเสมอจากวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านงานหัตถกรรมที่หน่วยงานภาครัฐจัดหาให้ ประการที่สอง คือ ปัญหา อุปสรรคทางการมองเห็น เนื่องจากสมาชิกบางส่วนเป็นผู้สูงอายุที่มักประสบปัญหาทางด้านสายตา เช่น สายตาสั้น สายตาพร่าและสายตามัว ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความล้าช้าในการดำเนินงาน เกิดการติดขัดในบางจังหวะของขั้นตอนการดำเนินงานและอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

"...เมื่อต้องดำเนินการการจักสาน สมาชิกกลุ่มบางส่วนยังขาดความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานในเรื่องของการจักสาน ไม่เข้าใจรายละเอียดในการดำเนินการ อาทิ การขึ้นรูปทรงของผลิตภัณฑ์ การจักสานลวดลายต่างๆ ..." (หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจ, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

"...สมาชิกบางส่วนเป็นผู้สูงอายุ เวลาร่วมงานหรือต้องนั่งทำงานจักสานในระยะเวลาทีนานๆ จะเกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน เพราะบางส่วนประสบปัญหาทางด้านการมองเห็น สายตาสั้น ตามัว..." (หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจ, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

3. ปัญหาการจัดจำหน่าย กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ไม่มีผู้มารับซื้อหลังจากจักสานเสร็จแล้ว ทำให้ยอดขายลดลงโดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ที่ผ่านมา ทำให้กลุ่มต้องมีการปรับเปลี่ยนช่องทางการจัดจำหน่ายโดยเน้นการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์แทน แต่เมื่อกลับสู่สภาวะปกติ ยอดขายก็กลับมาคงที่เช่นเดิม ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

"...ช่วงโควิดวางจัดจำหน่ายได้ยาก หากไม่มีคนมารับซื้อในแต่ละครั้ง หรือวางขายตามพื้นที่ไม่ได้ ก็จะทำให้สินค้าที่เหลือจากการจักสานเกิดการชำรุดเมื่อเก็บไว้เป็นเวลานาน เช่น สีสันดูไม่สดใหม่ มีฝุ่นเกาะตามซอกลวดลาย..." (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2566)

4. ปัญหาการจัดเก็บผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ไผ่ศรีสุกจะไม่สามารถจัดเก็บไว้ได้นานทั้งในขั้นตอนของการผลิตสินค้าออกมาแล้วหรือในขั้นตอนของการจัดซื้อจัดหาไว้เพื่อรอการจักสาน ทั้งนี้เมื่อเก็บไว้นาน ไม้ไผ่จะเกิดความชื้น ขึ้นราและเมื่อเจอแสงแดดมากเกินไปจะทำให้เกิดอุณหภูมิสูงและอาจส่งผลต่อสภาพของเนื้อไม้ไผ่ ทำให้เนื้อไม้ไผ่แข็งเกินไปและเกิดการแตกหักขึ้นในที่สุด รวมไปถึงเมื่อมีการผลิตออกมาแล้ว ถ้าต้องเก็บไว้นานจะทำให้เกิดความชื้นเป็นสาเหตุของเชื้อราและสามารถแตกหักได้เช่นกันและยังส่งผลเสียต่อคุณภาพของสินค้า เกิดสีลอก สีจางและมีรอยแตก ทำให้ไม่สามารถนำไปจัดจำหน่ายหรือส่งออกได้ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

“...เนื้อไม้ไผ่จะเกิดเชื้อราได้ง่ายหลังจากจักสานเสร็จ จึงต้องทาแลคเกอร์เคลือบทุกครั้งหลังจากจักสานเสร็จ เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดเชื้อรา และเพิ่มมูลค่าของสินค้าให้มีสีสันที่เด่นชัด เพิ่มความมันวาวให้กับตัวเนื้อของไม้ และยืดระยะเวลาการเก็บรักษาของตัวผลิตภัณฑ์...” (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 8, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2566)

ข้อเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน

ข้อเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่าข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการจักสานแก่สมาชิก
2. หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานแก่สมาชิก
3. หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามายกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการผลิตรวมทั้งช่วยกำกับดูแลเรื่องลิขสิทธิ์

ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่จะยกมาเสนอ ดังต่อไปนี้

“...อยากให้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าส่งเสริมและจัดอบรมเป็นระยะ และส่งวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านงานหัตถกรรมจักสานโดยตรง เข้ามาให้ความรู้แก่สมาชิกและคนในชุมชนเพื่อให้คนในชุนตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมงานวิสาหกิจชุมชน...” (หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจ, สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2566)

“...เสนอว่าต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนเงินงบประมาณให้กับกลุ่มในการจัดซื้อจัดหาไม้ไผ่ในแต่ละครั้งที่กลุ่มต้องเตรียมผลิตภัณฑ์ไปออกตามงานต่างๆ เพื่อลดต้นทุนและลดระยะเวลาในการจัดซื้อจัดหา...” (สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ คนที่ 6, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2566)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลข้อค้นพบจากการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

สมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัยมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยสมาชิกได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและออกแบบผลิตภัณฑ์

กล่าวคือ ในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มในแต่ละครั้งจะมีการรวมตัวกันของสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมกัน สอดคล้องกับการศึกษาของสุกัลยา พยุงสิน (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนตามทางการท่องเที่ยว OTOP นวัตกรรมวิถี พบว่าสมาชิกในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภายในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบตราผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนเนื่องจากกลุ่มวิสาหกิจยังไม่มีตราผลิตภัณฑ์ประจำของกลุ่มเพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค สำหรับการมีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากรของสมาชิกในกลุ่มนั้นมีความจำเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงานของกลุ่มรวมถึงการจัดจำหน่าย เนื่องจากในอดีตนั้นในพื้นที่มีไม้ไผ่จำนวนมาก แต่ในปัจจุบันไม้ไผ่ในพื้นที่มีจำนวนน้อยลง ทำให้สมาชิกกลุ่มตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรจากไม้ไผ่ จึงจำเป็นต้องมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสมาชิกภายในกลุ่ม โดยสมาชิกได้มีส่วนร่วมในการออกแบบขนาด รวมถึงลวดลายให้กับผลิตภัณฑ์ที่ประดิษฐ์จากงานฝีมือของสมาชิก เช่น กระติ๊บข้าว กระเป๋า เปลกระด้ง กระเป๋าใส่แก้ว เป็นต้น ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าทรัพยากรที่ได้จากวัสดุในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด โดยผ่านกระบวนการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ภายในครัวเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของจิตพนธ์ ชุมเกต (2560) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนไทยมุสลิม พบว่าการสืบทอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นสิ่งของที่สามารถนำไปใช้งานได้ การแปรรูปวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นหรือชุมชนมาเป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆสามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน ช่วยให้เศรษฐกิจในชุมชนฟื้นฟูและทำให้ชุมชนดีขึ้นและสอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งฤทัย รำพึงจิต และอภิรัติ โสพศ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกจากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัยสำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์จากผ้า พบว่าผลจากการดำเนินการ ส่งผลให้มีต้นแบบสินค้าที่ระลึกรูปแบบใหม่ๆหลายรูปแบบ ทำให้สามารถจำหน่ายในราคาสูงกว่าราคาเดิม โดยมีการจัดจำหน่ายสินค้าสู่ท้องตลาดทั้งภายในและภายนอกชุมชน สมาชิกมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อให้เป็นที่รู้จักและเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายให้กับสมาชิกให้มีความหลากหลายมากขึ้นจึงได้มีการจัดจำหน่ายตามบูธต่างๆ งานประจำปีของจังหวัดและเพิ่มช่องทางออนไลน์เพื่อความทันสมัยมากขึ้น จนส่งผลให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นที่รู้จักของคนภายนอกและชาวต่างชาติ

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ได้แก่ ปัญหาสมาชิกภายในกลุ่ม โดยสมาชิกบางส่วนภายในกลุ่มจักสานยังขาดพื้นฐานความรู้ความสามารถในเรื่องของการ จักสานเบื้องต้น เนื่องจากสมาชิกบางส่วนบรรพบุรุษไม่ได้ถ่ายทอดความรู้ความสามารถทางด้านการจักสานไว้ให้ สมาชิกบางคนมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมแต่ขาดความรู้ความเข้าใจและมีปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆ ในการนำไปต่อยอดผลิตภัณฑ์ของตนเอง จำเป็นต้องมาเรียนรู้ด้วยตัวเองจากการสังเกตและจดจำวิธีการดำเนินงานต่างๆ ของกลุ่ม เวลาดำเนินการจักสานก็จะส่งผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้หากไม่เชี่ยวชาญในขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆหรือขาดการอบรมฝึกฝนทักษะจากวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ และสมาชิกบางส่วนภายในกลุ่มจักสานเป็นผู้สูงอายุที่ว่างจากการทำงานและอยากที่จะมีรายได้หลักหรืออยากที่จะเข้ามามี

ส่วนร่วมภายในกลุ่ม โดยสมาชิกที่เป็นผู้สูงอายุนั้นมักประสบปัญหาทางด้านการมองเห็นไม่ว่าจะเป็นสายตาสั้น ตาพร่าและตามัว เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อตัวคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่บางชิ้นอาจมีลวดลายขั้นตอนการจักสานที่ยุ่งยาก ซึ่งจะมีผลกระทบต่อตัวสมาชิกภายในกลุ่มกับการใช้ระยะเวลาในการจักสานที่อาจก่อให้เกิดการล่าช้าในการดำเนินงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดคุณภาพชีวิตของศิริ ฮามสุโพธิ์ (2543) ที่อธิบายว่าการดำเนินการของสมาชิกวิสาหกิจนั้นจะประสบตามความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยทางภายในกลุ่มและปัจจัยทางภายนอก คือ ทางด้านร่างกาย สุขภาพร่างกายจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการใช้ชีวิต หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ก็จะประกอบอาชีพและได้ผลลัพธ์กับผลงานอย่างมีประสิทธิภาพและด้านจิตใจของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนต้องมีสภาพจิตใจที่ดี จิตใจที่แน่วแน่ และชอบการงานที่ตนเองเลือกที่จะมีส่วนร่วม เพราะงานหัตถกรรมจักสานจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาที่นานพอสมควรในการดำเนินงาน รวมถึงด้านสังคม ซึ่งสังคมจะมีคุณภาพได้ต้องเริ่มจากคนในชุมชนก่อน ช่วยกันยกระดับสภาพแวดล้อมพัฒนาชุมชนเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งกับคนภายในชุมชนและต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมปัจจัยทางด้านต่างๆอย่างเต็มกำลังจากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่นั้นๆ

สำหรับปัญหาการขาดแคลนไม้ไผ่นั้นเกิดจากไม้ไผ่ในพื้นที่ไม่เพียงพอ สมาชิกจึงจำเป็นต้องไปจัดซื้อจัดหาไม้ไผ่มาจากนอกพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียง ส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายต่างๆที่สูงขึ้น เช่น ค่าขนส่ง ค่าแรง เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้ามีราคาที่สูงขึ้น ทำให้รายได้จากการจำหน่ายสินค้ามีราคาที่ต่างกันและหากไม่มีไม้ไผ่ในการจักสานครั้งนั้น สมาชิกก็จะขาดรายได้ตามมา จึงทำให้การจัดซื้อจัดหาไม้ไผ่นี้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าและการจัดจำหน่าย สอดคล้องกับการศึกษาของมริสา พุทโกสิทธิ์, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แขน้ำแก้ว (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการอนุรักษ์องค์ความรู้ในการผลิตเครื่องจักสานไม้ไผ่ในชุมชน พบว่าทางกลุ่มประสบกับปัญหาวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากในปัจจุบันทรัพยากรไม้ไผ่หายากขึ้นทุกวันและมีความขาดแคลนในเรื่องของวัตถุดิบจึงทำให้ต้องมีการจัดหาวัตถุดิบจากหมู่บ้านอื่น

จากปัญหาและอุปสรรคดังที่กล่าวมาในข้างต้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการจักสานแก่สมาชิก กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้กับสมาชิกโดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านงานหัตถกรรมจักสานมาจัดจัดอบรม ฝึกฝนฝีมือในการจักสานให้แก่สมาชิกเพื่อให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจักสานมากขึ้น รวมไปถึงการจัดกิจกรรมเชิญชวนเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจเกี่ยวกับงานจักสานให้มาเรียนรู้งานจักสานกับกลุ่ม

2. หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานแก่สมาชิก กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการจักสานและการปฏิบัติงานของกลุ่ม ทั้งนี้ การที่หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนด้านงบประมาณจะทำให้กลุ่มสามารถขยายตลาดและส่งผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้อย่างกว้างขวาง

3. หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามายกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการผลิตรวมทั้งช่วยกำกับดูแลเรื่องลิขสิทธิ์ กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามาตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานในการผลิต ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามมาตรฐานไม่ว่าจะเป็นลวดลาย สีสันและเอกลักษณ์เฉพาะตัวในแบบของผลิตภัณฑ์ เป็นการป้องกันการลอกเลียนแบบและสร้างความมั่นใจให้กับผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ที่มาซื้อสินค้าของกลุ่ม และควรเข้ามาช่วยกำกับดูแลในเรื่องลิขสิทธิ์ของกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบตัวผลิตภัณฑ์สินค้า ลวดลาย รวมถึงป้องกันการแอบอ้างชื่อกลุ่มหรือแบรนด์และโลโก้ของทางกลุ่มไม่ให้เป็นที่เข้าใจผิดของผู้ที่สนใจในตัวผลิตภัณฑ์

สรุปและข้อเสนอแนะ

สมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการออกแบบผลิตภัณฑ์และการมีส่วนในการจัดจำหน่ายและกระจายสินค้าสู่ท้องตลาด ทั้งนี้ การดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขประสบปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการขาดแคลนไม้ไผ่เนื่องจากไม้ไผ่ในพื้นที่มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการจักสาน สมาชิกวิสาหกิจชุมชนบางส่วนยังขาดพื้นฐานความรู้ความสามารถในการจักสานเบื้องต้นเนื่องจากไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมจากผู้เชี่ยวชาญและสมาชิกบางส่วนเป็นผู้สูงอายุจึงมักจะประสบปัญหาทางด้านการมองเห็น นอกจากนี้ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขยังประสบปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ กล่าวคือไม่มีผู้มารับซื้อหลังจากจักสานเสร็จแล้วส่งผลทำให้ยอดขายลดลงและปัญหาการจัดเก็บผลิตภัณฑ์ กล่าวคือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ไผ่ศรีสุกจะไม่สามารถจัดเก็บไว้ได้นานซึ่งปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวนี้อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้

จากปัญหาและอุปสรรคดังที่กล่าวมาในข้างต้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาดังต่อไปนี้ ประการแรก หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของสมาชิกโดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาไม้ไผ่ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในการดำเนินงานจักสานซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการผลิตได้เป็นอย่างมากเนื่องจากราคาต้นทุนของไม้ไผ่ที่จัดซื้อจัดหามาจากพื้นที่อื่นนั้นมีราคาค่อนข้างสูง ประการที่สอง หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการจักสานแก่สมาชิกโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิกกลุ่มและผู้ที่สนใจทั่วไปในการเข้ามามีส่วนร่วมในงานหัตถกรรมจักสาน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานหัตถกรรมจักสานมากขึ้น ประการสุดท้าย หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามายกระดับคุณภาพและมาตรฐานในการผลิตรวมทั้งช่วยกำกับดูแลเรื่องลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน นอกจากใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกและการสนทนากลุ่มแล้ว ควรใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมประกอบด้วย

2. เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ดังนั้น

ผลการวิจัยนี้จึงไม่สามารถที่จะระบุถึงกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้อย่างชัดเจน เพราะทางด้านกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขได้มีการดำเนินงานที่เป็นลักษณะเฉพาะ ดังนั้น หากจะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้พึงคำนึงถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขนี้ด้วย

3. ควรศึกษาการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนว่าในปัจจุบันว่ามีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจักสานเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด และทางกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขได้รับผลกระทบอย่างไรต่อสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ควรศึกษาเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรไม้ไผ่สีสุกในพื้นที่ให้แน่ชัดว่าในปัจจุบันภายในพื้นที่มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรไม้ไผ่สีสุกที่นำไปสู่ระบบการจัดการและบำรุงรักษาไม้ไผ่อย่างยั่งยืนอย่างไร

5. ควรศึกษาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่จะเข้ามาช่วยยกระดับคุณภาพงานหัตถกรรมจักสานของกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขว่าหน่วยงานภาครัฐได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านใดบ้าง รวมถึงการเข้ามาช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกกลุ่มและชุมชนอย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุข ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย สามารถดำเนินการจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และสนับสนุนเป็นอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์อเนก สุขดี อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐศาสตร์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ความรู้ ข้อคิด ข้อแนะนำและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณสมาชิกวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่บ้านศรีสุขที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์ในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านหางคลอง ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัยที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประสานงานลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการ ทำวิจัย และขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานวิจัยทุกคนที่อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

จิตพนธ์ ชุมเกต. (2560). *การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนไทยมุสลิม อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มริสา พุทโกสิทธิ์, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แขน้ำแก้ว. (2563). แนวทางการอนุรักษ์องค์ความรู้ในการผลิตเครื่องจักสานไม้ไผ่ในชุมชนกรณีศึกษา กลุ่มจักสานไม้ไผ่ หมู่ที่ 5 ชุมชนบ้านท่าช้าง ตำบลช้างซ้ายอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมพัฒนศาสตร์*, 3(1), 56-67.

รุ่งฤทัย รำพึงจิต และอภิรัติ โสพศ. (2564). การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกจากผ้าทอพื้นเมืองสุโขทัยสำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์จากผ้า ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย. *วารสารเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, 13(4), 268–278.

เสรี พงส์พิศ. (2552). *คู่มือทำวิสาหกิจชุมชน*. พลังปัญญา.

สุกัลยา พยุงสิน. (2564). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนตามแนวทางการท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี กรณีศึกษาบ้านวังขรณ์ หมู่ 11 ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*, 16(2), 45-58.

ศิริ ฮามสุโพธิ์. (2543). *ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต*. โอเดียนสโตร์.